ریمون در اداره به من تلفن کرد. گفت که یکی از رفقایش (راجع به من با او صحبت کرده بود) روز یکشنبه مرا به کلبه ییلاقی خود ، نزدیک الجزیره دعوت می کند. جواب دادم با کمال میل حاضرم ، ولی آن روز را به خانمی وعده داده ام . ریمون فوراً جواب داد که او را نیز دعوت می کند . زن دوستش از این که در میان یک دسته مرد تنها نخواهد بود خوشحال شد .

خواستم فوراً گوشی را بگذارم . چون می دانستم رئیس از این که از شهر به ما تلف ن بکنند خوشش نمی آید . اما ریمون خواهش کرد که کمی صبر کنم . و گفت می توانسته است این دعوت را غروب به اطلاع من برساند . ولی میخواسته مرا از چیز دیگری هم مطلع بسازد و آن اینکه یک دسته عرب در تمـام روز او را تعقیـب کـرده بودنـد کـه در میان آنها برادر رفیقه سابقش دیده میشده «اگر امشب هنگام مراجعت او را نزدیک منزل دیدی ، به من خبر بده .» جواب دادم بسیار خوب . اند کی بعد ، رئیس مرا خواست و من در همان لحظه کسل شدم . زیرا فکر کردم الان خواهد گفت کمتر تلفن کنم و بهتر کارکنم . اما او ابداً راجع به این مطلب صحبتی نکرد . گفت درباره طرحی که هنوز قطعیت نیافته می خواهد با من حرف بزند . فقط نظر مرا درباره این مطلب می خواست . گفت خیال دارد شعبه ای در یاریس باز کند که کارهایش را در همان محل ، و مستقیماً ، با کمیانی های بزرگ رسیدگی کنید و می خواست بدانید که آیا من حاضرم به آنجا بروم ؟ این کار به من اجازه می داد که در پاریس زندگی کنـم . و همچنیـن قسـمتی از سـال را به سفر بگذرانم . « شما جوان هستید ، و بنظر می رسد که این زندگی باید برای شما خوش آینـد باشـد . » جواب دادم بله ، اما حقیقهٔ برایم فرقی نمی کند . از من پرسید آیا برایم اهمیت ندارد که تغییری در زندگی ام پیدا نمی شود ، و به هر صورت زندگی هر کس با از آن دیگری یکسان است . و اصلاً زندگی من در اینجا بطور کلی ناخوش آیند نیست . او ناراضی می نمود . به من گفت که همیشه سر بالا جواب می دهم و جاه طلبی ندارم و در امـور تجـارتی ایـن امر باعث شکست است . أن وقت برگشتم تا كارم را بكنم . بهتر بود كه او را ناراضي نكنم . اما دليلي هـم بـراي تغيير دادن زندگیم نمی یافتم وقتی که خوب به وضع خود دقیق می شدم ، می دیدم که بد بخت نیستم هنگامی که دانشجو بودم از این نوع جاه طلبی ها در من زیاد بود اما وقتی که زندگی تحصیلی را رها ساختم به زودی فهمیدم که اين مطالب اهميتي حقيقي ندارند.

شب «ماری» به سراغم آمد و از من پرسید آیا حاضرم با او ازدواج کنم! جـواب دادم برایـم فرقـی نمـی کنـد و اگر او می خواهد ما می توانیم این کار را بکنیم. آن وقت خواست بداند که آیا دوستش